ROTTWEILER

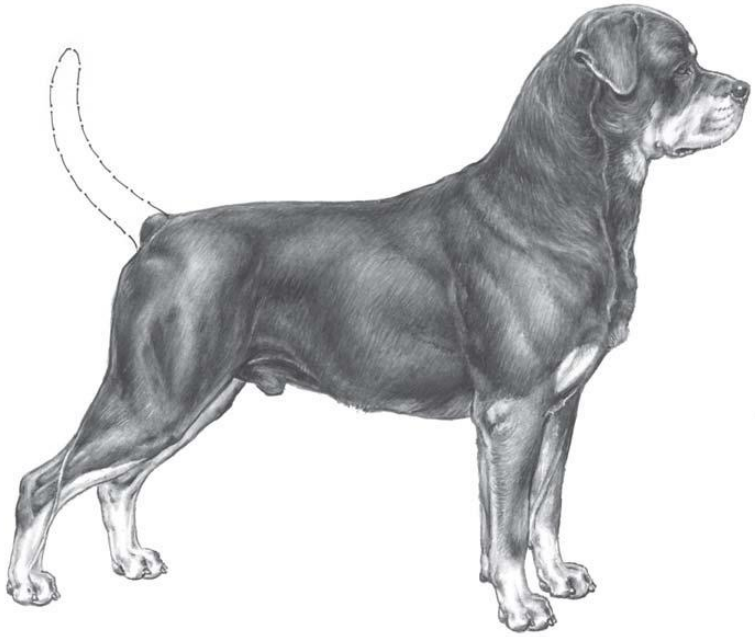
Oprindelsesland: Tyskland

Anvendelse: Ledsagehund, tjeneste- og brugshund

Klassifikation: FCI Gruppe 2 (Schnauzere, Pinschere, Molosser og Schweizer Sennenhunde)
Sektion 2.1 (Molosser og hunde af Dogge-type).
Med brugsprøve

Historie: Rottweileren hører til blandt de ældste hunderacer. Dens oprindelse går tilbage til Romertiden, da den blev brugt som vogter- og drivhund. Hundene fulgte de romerske legioner over Alperne, beskyttede menneskene og drev kvæget. I området omkring byen Rottweil mødtes de med de lokale hunde, og der opstod blandinger. Rottweilerens hovedopgave blev nu at drive og bevogte kvæghjordene og at forsvare sin herre og hans ejendom. Efter den gamle tyske købstad Rottweil fik racen sit navn: Rottweiler-slagterhunden. Slagterne opdrættede denne hundetype udelukkende til arbejde og brugsformål, og således opstod i tidens løb en fremragende vogter- og drivhund, som også fandt anvendelse som trækhund. Da man ved begyndelsen af det 20. århundrede søgte hunderacer til polititjeneste, blev også Rottweileren afprøvet. Det viste sig hurtigt, at racen var fremragende egnet til opgaver i politiets tjeneste, og i 1910 blev den således officielt anerkendt som politihund. Rottweileravlen tilstræber en hund, der svulmer af kraft, sort med rødbrune, klart afgrænsede aftegninger – en hund, der trods sin kraftfulde fremtoning ikke savner ædelhed, og i særlig grad er egnet som ledsagehund**,** tjenestehund, **redningshund** og brugshund.

Helhedsindtryk: Rottweileren er en middelstor til stor, kraftigt bygget hund, hverken plump eller let, ikke opløben eller luftigt bygget. Dens rigtigt proportionerede, kompakte og kraftige skikkelse tyder på stor kraft, smidighed og udholdenhed.

ROTTWEILER

Proportioner: Kropslængden, målt fra spidsen af brystbenet til sædebensknuden, må højst være 15 % større end skulderhøjden.

Temperament: Af natur er den venlig og fredelig, meget hengiven og lydig, let at føre og glad for at arbejde. Dens fremtræden er præget af urkraft. Af temperament er den selvsikker, nervefast og frygtløs. Den er særdeles opmærksom på alt, hvad der foregår omkring den **– og har samtidig et balanceret temperament.**

Hoved:

Skalleparti: Middellangt, **temmelig** bredt mellem ørerne og set fra siden med moderat hvælvet pande. Nakkeknuden er godt udviklet uden dog at træde stærkt frem.

Stop: **Tydeligt fremhævet. Pandefuren er ikke for dyb.**

Næse: Veludviklet, mere bred end rund med forholdsvis store næsebor og altid sort

Næseparti: Må i forhold til skallepartiet hverken virke langstrakt eller afkortet. **Forholdet mellem længden af næsepartiet og skallen er som 1 til 1,5.** Næseryggen er lige, bred ved basis og moderat aftagende udefter.

Læber: Sorte, fast tilliggende med lukket mundvig og så mørke gummer som muligt

Kæber, bid: Over- og underkæbe er kraftige og brede. Kraftigt og komplet tandsæt (42 tænder). De øverste fortænder griber i saksebid ned foran de underste.

Kinder: Kindbensbuerne er udprægede.

Øjne: Middelstore og mandelformede af dyb, brun farve. Godt sluttende øjenrande

Ører: Middelstore, hængende og trekantede. De er placeret langt fra hinanden og højt ansatte. De fremadfoldede og godt tilliggende ører får skallepartiet til at virke bredere.

Hals: Kraftig, moderat lang, godt muskuløs og med let hvælvet overlinie. Halsen er tør uden folder eller **overdreven** løs halshud.

Krop:

Ryg: Lige, kraftig og stram

Lænd: Kort og kraftig og dyb

Kryds: Bredt og middellangt, forløber let afrundet – hverken fladt eller stærkt faldende

Bryst: Rummeligt, bredt og dybt (ca. 50% af skulderhøjden) med veludviklet forbryst og godt hvælvede ribben

Underlinie: Flankerne er ikke optrukne.

Hale: Naturlig, stærk og lige i forlængelse af overlinien. **Når hunden er opmærksom, ophidset eller i bevægelse kan halen bæres opretstående i en blød kurve.** Når hunden er i ro, er halen hængende. **En hængende hale når ca. til haserne eller lidt længere.**

Lemmer:

Forpart: Generelt: Set forfra er forbenene lige og ikke snævert stillede. Set fra siden er underarmene lige og lodret stillede. Skulderbladet hælder ca. 45° mod vandret.

Skuldre: Godt tilbagelagte

ROTTWEILER

Overarm: Slutter godt til kroppen

Underarm: Kraftigt udviklet og muskuløs

Mellemhånd: Let fjedrende og kraftig – ikke stejl

Forpoter: Runde. Tæerne er tæt sluttede og hvælvede. Trædepuderne hårde. Kløerne er korte, sorte og stærke.

Bagpart: Generelt: Set bagfra er bagbenene lige og ikke snævert stillede. Når hunden står naturligt, dannes en stump vinkel mellem hofteben/overlår, overlår/underlår og underlår/mellemfod.

Overlår: Moderat langt, bredt og med kraftig muskulatur

Underlår: Langt, kraftigt og bredt, muskuløst og senet

Haseled: Kraftfuldt og godt vinklet – ikke stejlt

Bagpoter: Lidt længere end forpoterne. Tæerne er stærke, ligeledes tæt sluttede og hvælvede som forpoterne.

Bevægelse: Rottweileren er en traver. Ryggen forbliver fast og forholdsvis rolig. Bevægelsen forløber harmonisk og sikker, kraftfuld og uhæmmet med god skridtlængde.

Hud: Hovedets hud ligger overalt stramt til og kan - når hunden er meget opmærksom - danne lette rynker i panden.

Pels:

Hårlag: Består af dækhår og underuld. Dækpelsen er middellang og grov, tæt og fladt tilliggende. Underulden må ikke ses gennem dækpelsen. På bagbenene er hårlaget noget længere.

Farve: Sort med godt afgrænsede aftegninger af varm, rødbrun farve på kinder, næseparti, halsens underside, bryst og ben samt over øjnene og under haleroden.

Størrelse:

Skulderhøjde for hanner: 61 til 68 cm

61 – 62 cm, lille	63 – 64 cm, middelstor
65 – 66 cm, stor (korrekt størrelse)	67 – 68 cm, meget stor

Vægt: ca. 50 kg

Skulderhøjde for tæver: 56 til 63 cm

56 – 57 cm, lille	58 – **59** cm middelstor
60 – 61 cm, stor (korrekt størrelse)	62 – 63 cm meget stor

Vægt: ca. 42 kg

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velbefindende.

- Helhedsindtryk: Let, luftigt, højbenet helhedsindtryk. Svage knogler og muskulatur
- Hoved: Jagthundehoved. Smalt, let, for kort, langt, plumpt hoved **eller et overdrevent molosser-agtigt hoved. Overdreven bred skalle.** Manglende stop, for lidt stop **eller for dybt stop. Meget dyb pandefure**.
- Næseparti: Langt, spidst **eller for kort** næseparti – **et næseparti, der er 40 procent kortere end længden af hovedet, er for kort.** Spaltet næse, romernæse

(konveks) eller sadelformet (konkav) næseryg. Faldende næseryg. Lys eller plettet næse

- Læber: Ikke stramt sluttende, rosafarvede eller plettede læber. Løs (åben) mundvig
- Kæber: Smal underkæbe
- Bid: Tangbid. **Underkæbens molarer er ikke ansat på en lige linie.**
- Kinder: Stærkt fremtrædende
- Øjne: Lyse, dybtliggende, for udstående eller runde øjne. Løse øjenrande
- Ører: For lavt ansatte **eller for højt ansatte**, tunge, lange, slappe eller tilbagelagte ører såvel som opretstående og uens bårne ører
- Hals: For lang, spinkel hals med svag muskulatur. Hudfolder eller løs halshud
- Krop: For lang, for kort, smal
- Ryg: For lang, svag eller sadelformet ryg, karperyg
- Kryds: Afskydende kryds, for kort, for fladt eller for langt
- Bryst: Fladribbet eller tøndeformet brystkasse, for smal bagtil
- Hale: For højt eller for lavt ansat hale
- Forpart: Smal, deform **eller ikke parallelt stillede forben**. Stejl skulder. Mangelfuld albuetilslutning. For lang, for kort eller stejl overarm. Blød eller stejl mellemhånd. Spredte poter. For flade eller for stærkt hvælvede poter. Misdannede tæer. Lyse kløer
- Bagpart: Bagbenene med flade lår, hasesnævre, kohasede eller hjulbenede. For stejle eller overvinklede haser. Vildkløer. (NB! Fjernelse af vildkløer er forbudt i Danmark).
- Hud: Hudfolder i hovedet
- Hårlag: Blødt, for kort eller for langt. Bølget pels. Manglende underuld
- Farve: Aftegninger fejlfarvede, uklart afgrænsede, for store

Alvorlige fejl:

- **Helhedsindtryk: For molosser-agtig type og for tungt indtryk**
- **Hud: Huden på hovedet for stærkt rynket. For mange rynker i panden, på næsepartiet og kinderne. Stærkt overdreven halshud**
- **Bevægelse: Sløv og tøvende fremdrift i trav**

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der tydeligt viser fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- **Temperament: Ængstelige, sky, aggressive, feje, skudrædde, bidske, overdrevent mistroiske eller nervøse hunde**
- Generelt: Udpræget omvendt kønspræg (feminine hanner, maskuline tæver)
- Bid: Underbid, overbid, krydsbid. Manglende fortand, hjørnetand, præmolar eller molar
- Øjne: Entropion, ektropion, gule øjne, uens farvede øjne

- **Hale: Haleknæk, oprullet hale. Halen båret stærkt til siden i forhold til ryglinien, naturlig "bobtail"**
- Hårlag: Udpræget langhåret eller bølget pels
- Farve: Pelsfarven afvigende fra Rottweilerens standardfarve: Sort med tanfarvede aftegninger.
- Hvide pletter i pelsen

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde af racetypisk bygning bør anvendes i avlen.

De seneste ændringer er skrevet med "fed" skrift.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

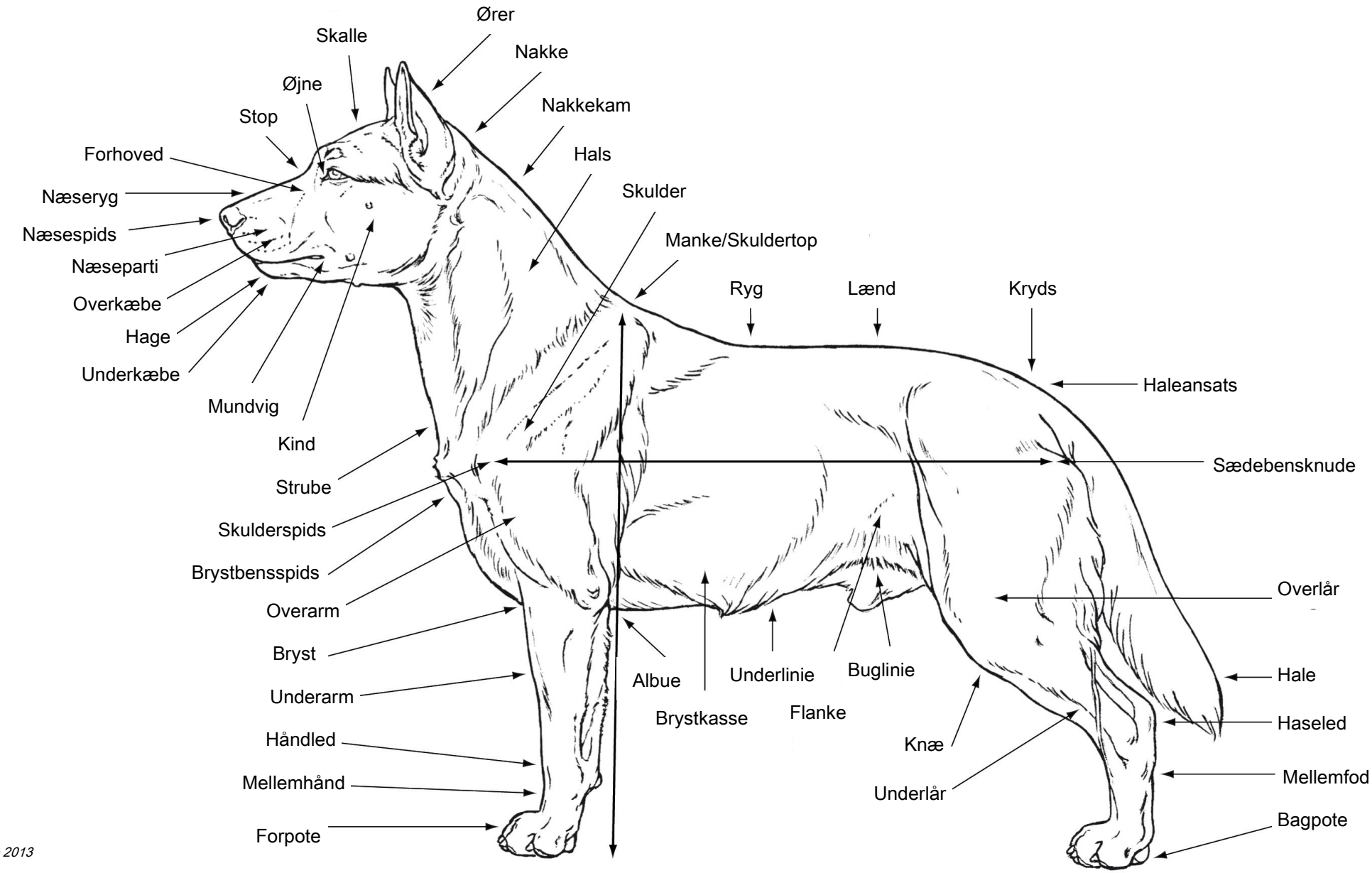
Ω Ω Ω

Standarden udgivet af FCI 24. juli 2018

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité AUGUST 2021

¤ ¤ ¤ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i SEPTEMBER 2018 ¤ ¤ ¤

Anatomiske træk

Bystrup 2013